Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 181 (2183) ♦ Четвер, 30 вересня 1999 року ♦ Ціна договірна

Про наболіле і прийдешнє

Триває робоча поїздка Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка на Харківщину. Впродовж двох днів відбудуться зустрічі з працівниками заводу «Серп і молот», Харківського електромеханічного заводу, машинобудівного заводу в Куп'янську, вченими, молоддю та студентами обласного центру. В селищі міського типу Ківшарівка відбудеться розмова Олександра Ткаченка з місцевими депутатами. А завершиться поїздка голови українського парламенту в Чугуївському районі — зборами депутатів рад усіх рівнів.

Розорені приватизацією

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко вважає, що «економічне становище нашої країни не з кращих, але його виправлення справа часу». Київ може використати досвід європейських країн, зокрема Великої Британії, у реформуванні економіки. Про це він заявив на зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Великої Британії в Україні Роландом Смітом.

Глава парламенту позитивно оцінив те, що в цій країні соціальна сфера утримується за рахунок галузей, які є державною монополією. А в нас унаслідок відсутності контролю з боку держави, насамперед у сфері енергетики та продовольчих ресурсів, з України «виливається» приватний капітал. За словами О. Ткаченка, в Україні «розорено шляхом приватизації» промисловість, агропромисловий комплекс і ВПК. І Україну «з таким рівнем економіки й такою багатовекторністю найближчим часом ніхто не запросить до ЄС». У зв'язку з цим він піддав критиці діяльність Леоніда Кравчука та Леоніда Кучми, які, за його словами, не створили довгострокових програм розвитку економіки, а «робили економічні моделі під себе».

30 вересня

✔ 1452 р. У Майнці Йоганном Гутенбергом надрукована перша книга — Біблія.

✔ 1841 р. Народився Михайло Драгоманов, учений, публіцист, громадський діяч.

✔ 1894 р. Народився Р. Брусиловський, український письменник.

✔ 1936 р. Замість Генріха Ягоди наркомом внутрішніх справ став Микола Єжов, якого пізніше замінив Лаврентій Берія.

✔ 1942 р. У Краснодоні створено підпільну комсомольську організацію «Молода гвардія».

✔ 1946 р. Нюрнберзький трибунал виніс вирок нацистським злочинцям.

І хочеться, і колеться: оклад не дозволяє

Головне, щоб костюмчик добре сидів. І сидить. За державу приємно, коли дивишся на Президента. Щоб костюмчик відповідав рівню нашого патріотизму, гроші, даруйте, потрібні. І тут — річ житейська —проблеми. За державу незручно: президентські труди оцінила в тисячу гривень. На місяць. Коли Леонід Данилович зізнався своїм колегам, скільки «коштує» в нас Президент, вони засміялися. І не повірили. Ми також не повірили. Але не сміялися.

(Продовження теми на 2-3 стор.).

На знімку Олександра КЛИМЕНКА — вітрина магазину в Полтаві.

Виборець радить кандидатові у Президенти

«Канівська четвірка» — плід логічного передвиборного процесу, відображення здорового глузду мислячого виборця. З кількох сотень запитань кандидатам у Президенти на Чернігівщині виокремився наказ —дбати насамперед про інтереси держави й людей, Україну губить «кучмівство».

Виборець вимагає ясного бачення політичних платформ претендентів на президентське крісло. Найкраще було б організувати їм діалоги у прямому ефірі з обов'язковою участю нинішнього Президента.

Б. ЗАВАЛЬНИЙ.

Чернігів.

У номер

Золото буде чисте

З пуском другої черги Мужіївської копальні в Закарпатті потужність місцевої золотодобувної фабрики становитиме щорічно 120 тисяч тонн руди, середній вміст золота в якій 6—7 грамів на тонну. За рік тут отримуватимуть 800—1000 кг золота.

Оскільки фабрика розташована в екологічно чистому районі Закарпаття, то тут використовують технології та обладнання, що цілком виключають застосування хімічних реактивів, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Акції

Вугілля — тим, хто платить. Зарплату — тим, хто видобуває

З 1 жовтня шахти України на сім днів припинять відвантаження палива електростанціям та іншим споживачам, які не розраховуються за вугілля. Таке рішення прийняла Президія ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України. Про початок аналогічної акції протесту заявив і голова НПГ України Михайло Волинець.

Заборгованість у заробітній платі гірникам лише цього року збільшилася на 250 мільйонів гривень. Особливо складне становище в державних холдингових компаніях: «Краснодонвугілля», де серпнева зарплата виплачена на 20 відсотків, «Антрацит» — на 31 відсоток, «Свердловантрацит» — на 46 відсотків, «Добропіллявугілля» — на 45 відсотків, «Олександріявугілля» — на 4 відсотки. Вугільники обурені заявою міністра фінансів Ігоря Мітюкова про те, що він домагатиметься в Конституційному Суді скасування прийнятої Верховною Радою поправки до бюджету, згідно з якою галузі має бути додатково виділено 1,5 мільярда гривень.

Передплата-2000

Спробував і виграв!

Передплатникові нашої газети Василю Павловичу Недашківському з Ірпеня на Київщині пощастило одразу двічі. Адже він виграв у розіграші заохочувальних призів «ГУ» мішок цукру, а потім солодкий приз редакційною машиною доставили йому додому, за що він щиро вдячний.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

P.S.

❍ В Одесі відкрилися Всеукраїнські дні преси і книги.

❍ У Залізничному районі Києва в одній з квартир житлового будинку виявлено радіоактивний свинцевий контейнер.

❍ У Дніпропетровську проходить І Міжнародна виставка текстильної продукції.

❍ Під час проведення підривних робіт на шахті імені Скочинського ДХК «Донвугілля» сталося два викиди вугілля й газу. Жертв немає.

Борги гірникам зросли на 250 млн. грн.

У номер

Київ

За екологічно чисті вибори

З першого жовтня кандидат у Президенти Віталій Кононов офіційно починає свою передвиборну кампанію — про це він заявив на прес-конференції. Досі Віталій Миколайович очікував рішення пленуму Верховного Суду України, який за 35 днів до виборів Президента поставив крапку в розгляді справи про його реєстрацію кандидатом.

На переконання «зелених», особливістю участі у президентському марафоні їхнього лідера буде застосування нетрадиційних рекламних засобів, один з яких — відсутність наклеєних листівок. За «зеленою» концепцією, рекламна продукція Віталія Кононова буде корисною для людей навіть після виборів. Що це за «диво-реклама», учасники прес-конференції відмовилися сказати, а запропонували дочекатися початку жовтня.

Лідер «зелених» заявив, що нікому з кандидатів не віддаватиме свої голоси на першому етапі виборів і не приєднуватиметься до жодних політичних об'єднань. «Канівську четвірку» Віталій Кононов назвав серйозними кандидатами на посаду глави держави. На його думку, це особистості, які мають шанс на перемогу.

У своїй перемозі на президентських виборах кандидат від «зелених» не впевнений, переконаний лише в одному: за такими політиками, як він, — майбутнє. А в разі поразки Віталій Кононов продовжуватиме реалізацію програм, спрямованих на поліпшення екологічного становища країни.

Кого надалі підтримуватиме сам лідер «зелених», вирішуватиме партія після першого туру голосування.

І хочеться, і колеться: оклад не дозволяє

(Початок на 1-й стор.)

Бо чого, по-перше, сміятися? З нашими грошима плакати треба. По-друге, чому не повірили? Без «заначки» з тисячі гривень (мінус податки, плюс дружина взагалі «безокладна») подарунками не розкидаються. А з екрана нас приголомшують: Леонід Данилович передав, Леонід Данилович надіслав... То з авансу автобус, то з зарплати комп'ютер... На харчах зекономить — «патронатом» концерт охопить. Сам без хліба, зате виборець із видовищем.

Як людина з низьким достатком, дбає наш Президент про всіх платників податків. Нема чого за їхні гроші депутатів показувати, в нерівні умови ставити всіх кандидатів на найвищу посаду. Хай краще на єдине обличчя дивляться, щоб у жовтні не сплутати, кого треба «батьком» назвати. Грошей на це зовсім не шкода. Тим більше що «незалежні» канали пропагують не «кандидата, а звітують про робочі поїздки Президента».

Наприклад, бере Леонід Данилович участь у церемонії спуску на воду судна на Київському суднобудівному заводі — справа державна, не якийсь там нещасний звіт, коли уряд думає нам борги повернути. А якщо Президент, опустивши судно, кілька слів «пустив» на адресу парламенту, хто камеру відверне? Може, це слово напутнє, щоб корабель на дно не пішов?

...Головне, з тисячі гривень не треба тратитися на власну кампанію. За цим рахунком платимо ми, платники податків. З чим нас і вітаємо.

Фотофакт

Учора в Києві в Бабиному Яру було відзначено День пам'яті жертв фашистського терору.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Агонія. Гасла

«Леонід Данилович Кучма — наш Президент!» стало вже наче «здрасьте»

Ви запитайте у будь-кого з керівників будь-якого рівня, будь-якої області, будь-якого району і навіть будь-якого міста чи села. Можете навіть не запитувати: він вам замість «здрасьте» скаже гасло. Бо над ним висить дамоклів меч: або «Кучма —наш Президент», або вже завтра залишиться без роботи. Ось і лазять по горах у Криму (особливо напередодні саміту, щоб усі довкола президенти не засумнівалися у виборі народу України) працівники різних служб. Завдання перед ними одне: якщо десь на верхотурі хтось наважився підняти гасло, наприклад, «Марчук — наш Президент!» чи ще, чого доброго, «Мороз — наш Президент!», відправляють бригаду стирати цю крамолу. Немає вказівки стирати «надписи на русском языке». Вони виконавців не засмучують. Цей лексикон їм не ріже ні око, ні слух. Навпаки, міцним російським словом шпетять тих, хто прогавив, коли не те гасло з'явилося... Цим слівцем обпалений виходить керівник нижчої ланки з кабінету вищого чинуші і несе «джентльменський набір» у народ... Мовляв, ти, працівничку, не проголосуєш за «Наш Президент — Леонід Кучма» — вилетиш з роботи як корок. Так і знай. А ти, мовляв, що задумав дачку збудувати і вже вигнав третій поверх? Іди-но сюди, подивися ось фотографію, а ось кошторис. Зарплата в тебе, сам знаєш, не тягне на таке задзеркалля. Не проголосуєш за «Наш Президент — Леонід Кучма» — завтра справу кримінальну порушимо. Тоді вже пізно буде бити себе в груди, що гасло це й уві сні повторюєш на вухо своїй остогидлій дружині... Отож думай, Васю, думай...

І Вася десятому заказує думати про гасло та забезпечувати його життєвість. І воно живе. І знаходить своє продовження... Де? Та де завгодно! В ЖЕКу, наприклад. Якщо ти, двірнику, не пройдеш по квартирах і не запишеш, хто в кожній із них за кого проголосує, не бачити тобі цих пари десятків гривень, як своїх вух. Ти можеш не нагадувати недбалим платникам, «цим кандидатам з докторами», злиденні вони, за так на роботу ходять, що за електрику, воду та газ треба платити. Але гасло «Леонід Данилович Кучма — наш Президент» ти їм утовкмач. Щоб не забули, при якому правителі вони, не маючи зарплати, ще не вимерли, як мамонти. Нехай там, на своїх голодних кухнях, під голий чай і картоплю, «якщо з сальцем її стовкти», розводять про інтелігенцію та її найвищу роль в суспільстві. А щоб списочок, хто за кого намастив п'яти голосувати 31 жовтня, був у ЖЕКу — так і знай. Уже на цю голоту управа знайдеться. Якщо хтось із них надумає щось проти «Леонід Кучма — наш Президент»...

А пенсіонерки, ці міські «божі одубанчики», вони ще дамочками хочуть бути, зачісочкою, якимсь там перманентиком похизуватися? То їм у ці голівки біленькі, такі сивенькі, треба втовкмачити по телефону: «Леонід Данилович Кучма — наш Президент» і тому ви, бабусеньки-дівчаточка», приходьте до перукарні, ми вам тут зачісочку за так забабахаємо. Щоб у голівці вашій біленькій, сивенькій гасло закріпилося й не вивітрилося до 31 жовтня. А то й брівки можемо підвести за так, щоб було чим охмуряти свого озлобленого дідуся проголосувати за «бабусин-дівчачий» вибір...

З охоронцями порядку треба простіше, їм папір покажи, де написано «Леонід Данилович Кучма — наш Президент» і присягу тут-таки. Мовляв, знай, кому служиш, щоб не забув. А тим бовдурам, які вибирають «Пепсі», ще простіше: їм аби повиламуватися під «убитого негра» до ранку і до екстазу. Вони й носитимуть цього «Леоніда Даниловича» на собі. Не безплатне, між іншим, задоволення. Ти їм скажи, що завтра дадуть покермувати, то вони сьогодні побіжать поперед паровоза.

Кажуть, село стогне, кажуть, голодранці ходять, кажуть, грошей живих не бачили. То їм треба гасло «Леонід Данилович Кучма — наш Президент» у кожній хаті над образами почепити, щоб засвоїли, хто в них захисник. А вороги його йому заважають. Вороги — вони чатують скрізь, їх душити треба, що народ стогне, голодранцем ходить, що грошей живих не бачить. А гасло — не чіпай. Це святе, це приходить у кожну домівку, з молоком матері, «с картинкой в твоем букваре», зі шкільним зошитом і щоденником.

А ще роздадуть діткам аркушики — мовляв, ви на них, дітки, напишіть свої прохання Леоніду Даниловичу. Він прочитає і всі ваші бажання виконає, якщо Президентом стане, адже «Леонід Данилович Кучма — наш Президент». І напишуть дітки, і здійсниться дитяча мрія, яку по телевізору покажуть. І дітки, їхні матусі й татусі ждатимуть не діждуться 31 жовтня, щоб... Самі знаєте.

А якщо село більш-менш тримається, врожай зібрало такий-сякий, та виписав голова на пропійття дещо, то тим паче — «Леонід Данилович Кучма — наш Президент». Там голові КСП доводять рознарядку, щоб був 31 жовтня стовідсотковий охват цього гасла. І їде голова до бабів, скаржиться, що ось-бо, баби, залишилося вам зі мною до 31 жовтня, якщо проти гасла підете, звільнять мене з вашої милості. І вже розчулить жалісливих до краю. Як же їм без годувальника залишитися, адже пришлють нового, розвалить господарство, то нехай уже ліпше гасло буде «Леонід Данилович Кучма — наш Президент». Він далеко, а годувальник — ось він, дорога людина. За нього, а не за Кучму підуть вони голосувати і паспорти своїх непохмелених чоловіків тихенько рано-вранці понесуть на виборчу дільницю.

А там такі самі затуркані гаслом і залякані реформами баби сидять. Кажуть, вони представники партій. Яких саме — у кожної своя легенда. І зелені тут, і комуністки, і соціалістки, і соціал-демократки, і соціал-демократичні союзниці, і селянки, і патріотки, прогресивні соціалістки, і рухівки з двома крильми — їм усе одно, якими. Легенди вивчалися довго й уперто, нашіптувалися не раз, як «Отче наш». Це така гра у представників. Хіба так важко побути зеленою, щоб забезпечити своїми міцними грудьми життєвість гасла «Леонід Данилович Кучма — наш Президент»? А чому б і не представити прогресивну соціалістку, милу обділеному та скривдженому жіночому серцю, якщо за «Леоніда Даниловича Кучму — нашого Президента» просять? А Євген Марчук? Видний мужчина, звісно. Але гасло його далеко. І незрозуміле. І з роботи не знімуть, і не забезпечиш, і нецікаво якось не відчувати батога і пряника... Що потім онукам розповідати? Про яку славу?

· *Хто ми, якщо нас усіх і кожного поганяють батогом, підманюючи пряником? Хто ми, якщо за подачку на порозі виборчої дільниці продаватимемося, торгуватимемо своїм правом вибору, продаючи незаповнені бюлетені? Хто ми, коли як стадо пред'явимо своєму заляканому до смерті начальникові погрозою вилетіти з роботи, сісти до в'язниці за три поверхи дачі, розпрощатися з пільгами на офшор, свої, заповнені під гасло «Леонід Кучма — наш Президент», бюлетені? Хто ми після цього?*

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Україна
Центральна виборча комісія
Постанова
м. Київ
28 вересня 1999 року № 295

Про затвердження Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Відповідно до частин третьої, четвертої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» та статей 11, 12 Закону України «Про Центральну виборчу комісію» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Затвердити Роз'яснення Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей (додається).

2. Текст Роз'яснення надіслати засобам масової інформації для його оприлюднення в порядку, встановленому частиною четвертою статті 33 Закону України «Про вибори Президента України».

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Роз'яснення

Центральної виборчої комісії щодо заборони проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори Президента України є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

З метою забезпечення реалізації і захисту конституційних виборчих прав громадян при проведенні виборів Президента України, рівності можливостей для всіх кандидатів у Президенти України під час проведення виборчої кампанії Центральна виборча комісія роз'яснює, що відповідно до вимог частини третьої статті 33 Закону України «Про вибори Президента України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям безплатно або на пільгових умовах відповідно товарів, послуг, цінних паперів, грошей, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї вимоги Закону тягне за собою кримінальну відповідальність.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань справляння державного мита»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Пункт 3 статті 3 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 1995 р., № 30, ст. 229; 1999 р., № 25, ст. 211) доповнити підпунктом «у» такого змісту:

«у) за посвідчення договорів оренди (суборенди) земельних ділянок	0,01 відсотка від грошової оцінки земельної ділянки, яка встановлюється за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України. У разі відсутності грошової оцінки земель — 1 відсоток суми договору, але не менше одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян».

2. Частину третю статті 13 Закону України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 46-47, ст. 280) доповнити словами «за її місцезнаходженням».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 8 вересня 1999 року.
№ 1019-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ставки вивізного (експортного) мита на насіння деяких видів олійних культур

Стаття 1. Затвердити ставки вивізного (експортного) мита на насіння таких видів олійних культур:

Код товару згідно з ТН ЗЕД	Опис товару згідно з ТН ЗЕД	Ставки мита у відсотках до митної вартості товару
120400900	Насіння льону, дроблене або не дроблене	23
120600900	Насіння соняшнику, дроблене або не дроблене	23
0799990	Тільки насіння рижію	23

Стаття 2. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування і діє до 1 липня 2002 року.

2. Кабінету Міністрів України щомісячно встановлювати індикативні ціни на насіння олійних культур, види яких визначені у цьому Законі, з урахуванням рівня цін реалізації такого насіння на світовому ринку. Реалізація насіння, що вивозиться за межі митної території України, проводиться за цінами не нижче встановлених Кабінетом Міністрів України індикативних цін.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 10 вересня 1999 року.
№ 1033-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про ратифікацію Основної Угоди про співробітництво між Дитячим фондом ООН та Урядом України»

Верховна Рада України **постановляє:**

Основну Угоду про співробітництво між Дитячим фондом ООН та Урядом України, підписану 7 вересня 1998 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 21 вересня 1999 року.
№ 1071-XIV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про прийняття Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв з поправками, внесеними 3 травня 1996 року (Протокол II з поправками, внесеними 3 травня 1996 року), що додається до Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію»

Верховна Рада України **постановляє:**

Протокол про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв з поправками, внесеними 3 травня 1996 року (Протокол II з поправками, внесеними 3 травня 1996 року), що додається до Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію, прийняти з такою заявою:

«Відповідно до положень підпункту «с» пункту 3 Технічного додатку до Протоколу II з поправками 1996 року до Конвенції ООН 1980 року про заборону або обмеження застосування певних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію, Україна заявляє, що вона відкладає дотримання положень підпунктів «а» та «b» пункту 3 Технічного додатку на період 9 років з дати набрання чинності цим Протоколом».

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 21 вересня 1999 року.
№ 1084-XIV.

Не закон, а чиновницька «доцільність»

Невже і в Одесі сформовано механізм можливої фальсифікації виборів Президента України?

99 Вибори

Недавній розгляд на сесії Одеської міської ради питання про створення дільничних виборчих комісій по виборах Президента України багато хто в місті розцінює не тільки як доволі гучний політичний скандал, а як цинічний виклик владних структур громадськості, всьому загалу виборців. Запрошені на сесію керівники обласних та міських організацій політичних партій — і правих, і лівих, і центристських — одразу після голосування з цього питання залишили на знак протесту залу засідань. А невдовзі направили листи протесту на адресу прокурора міста та голови Центральної виборчої комісії. З однією вимогою: опротестувати рішення сесії міськради, як таке, що грубо порушує низку статей Закону «Про вибори Президента України» й створює, по суті, механізм фальсифікації наступних виборів.

Мені випало бути на сесії, все оте бачити, чути. Та хай ситуацію передусім прокоментують керівники регіональних партійних осередків.

Володимир МАКСИМОВИЧ (Соціал-демократичний союз):

— Члени Конфедерації регіональних організацій політичних партій заздалегідь звернулися з листом до одеського міського голови Руслана Боделана з пропозицією, аби під час формування складу дільничних виборчих комісій та визначення їх керівного складу затверджувати як голів, заступників голів та секретарів комісій представників легалізованих осередків тих партій, від яких зареєстровані кандидати в Президенти України. Відповідні пропозиції (хоча й довелося здолати чимало чиновницьких перепон) партійні осередки подали. І раптом уже напередодні сесії дізнаємося: оті наші подання здебільшого проігноровано. Ми — у раду: як же так? А нам у відповідь: бажання всіх врахувати важко, головне — щоб комісіями керували досвідчені люди. А може, найпевніше, — свої, приручені, слухняні? Ось тільки один промовистий приклад. Обласна організація очолюваної кандидатом у Президенти Василем Ононенком Української соціал-демократичної партії зареєстрована зовсім недавно — лише кілька місяців тому. В самій Одесі, в її адміністративних районах легалізованих осередків партії поки що, по суті, нема. Отож реально впливати на формування складу дільничних комісій вона, зрозуміло, не могла. А їй віддали аж 144 керівні крісла, зокрема 66 перших, що в чотири рази більше, ніж у представників, скажімо, Євгена Марчука, Олександра Ткаченка чи Олександра Мороза.

Володимир АНІЩУК (КПУ, народний депутат України):

— Я змушений залишити сесію Верховної Ради, аби на прохання керівництва нашої міської організації терміново прибути до Одеси й втрутитися в ситуацію. Уявіть: у місті 336 виборчих дільниць, стільки ж, виходить, комісій. А згідно із заготовленими списками тільки в десяти з них керівництво доручили комуністам. Хоча навіть проста арифметика свідчить: мало б бути втричі більше. Побував на прийомі у міського голови, ледь вдалося «вибити» для представників Петра Симоненка ще 16 таких посад... Одне слово, дискримінація деяких кандидатів у Президенти з боку чиновників міської ради проглядається, як то кажуть, неозброєним оком.

Віктор ЦИМБАЛЮК (НРУ — Костенко):

— Перша стаття Закону «Про вибори Президента України» передбачає, що виборчий процес здійснюється на засадах, цитую, «рівності можливостей для всіх кандидатів у проведенні виборчої кампанії, неупередженості до кандидатів з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування та посадових і службових осіб цих органів». Назву, у зв'язку з цим, тільки два факти: якщо представникам Юрія Костенка в дільничних комісіях загалом відведено лише 35 керівних місць, зокрема 8 посад голів, то Геннадія Удовенка — вже аж 149 місць, у т. ч. голів — 49. Отака, з дозволу сказати, рівність, отака неупередженість! До того ж крило Руху, що підтримує Удовенка, в регіоні не зареєстроване. Про це є офіційна довідка управління юстиції. Але ж в іншій, 14-й статті згаданого закону ясно сказано, що міський голова має вносити кандидатури до складу комісій на основі подань легалізованих у місті чи в області осередків політичних партій. Постає запитання: то хто подавав, з огляду на Г. Удовенка, оті списки, що там за люди?

Володимир КУРЕННОЙ («Реформи і порядок», депутат міськради):

— Можу з приводу цього дещо прояснити. Наша партія йде до виборів у блоці з НРУ, підтримуючи Геннадія Удовенка. Разом з Галиною Могильницькою, яка представляє в області це крило Руху (хоча, як тут сказали, не легалізоване офіційно), ми підготували списки наших представників до складу комісій. Та до проекту рішення, внесеного на розгляд сесії, всі ті люди чомусь не потрапили. Натомість з'явилися геть інші. Причому впадає в око досить цікава деталь: нерідко у складі тієї чи тієї комісії суціль працівники однієї школи чи одного дитячого садка, а представляють вони, бу-цімто, ледь не всіх кандидатів у Президенти. Отакі, бачте, багатопартійні дитсадки у нас пішли!

Валентин ЯНКОВСЬКИЙ (ПЗУ, депутат облради):

— Нашому кандидатові Віталію Кононову начебто віддано в комісіях аж 169 керівних місць, у 74 випадках його представники, стверджує рішення міськради, є головами комісій. Однак хочу заявити: всі оті люди ніякого відношення до міської організації ПЗУ, яку я очолюю, не мають, вони вочевидь набрані для іншої команди й готові захищати інтереси когось іншого...

***

Кого саме? Здогадатися неважко. Лідери регіональних партосередків роблять однозначний висновок: оті занадто сумнівні представники Г. Удовенка, В. Ононенка, В. Кононова насправді здебільшого є підставними й «гратимуть» зовсім на іншого кандидата — Леоніда Кучму, якого одеська місцева влада (й це вона щодня підкреслює по всіх усюдах) воліє бачити Президентом України і на наступний термін. Недарма «представникам» отих трьох вищезгаданих кандидатів надано такі величезні переваги — у три-п'ять разів, порівняно з іншими кандидатами! — під час формування керівного складу дільничних комісій. В. Максимович зробив такий підрахунок: коли взяти до уваги, що представників Л. Кучми затверджено головами 33 дільничних комісій (теж удвічі-втричі більше, ніж мають представники ряду інших кандидатів), то разом з отими спеціально добраними начебто для трьох зазначених кандидатів вони очолюють 223 комісії з наявних у місті 336. Що ж залишилося решті 8 кандидатам (загалом 12 мають у місті партії, які представляють їхні інтереси), підрахувати неважко.

Депутати міськради Олег Долженков, Володимир Куренной, Леопольд Мендельсон, Наталія Чайчук, Іван Ястремський наполягали, аби сесія керівні посади в комісіях розподілила пропорційно кількості заявок, що їх подали представники кандидатів у Президенти. Вийшло б по 90 місць, у т. ч. по 30 голів, 30 заступників голів та 30 секретарів. І тоді відпали б усілякі звинувачення, кандидати в Президенти справді були б у рівних умовах. А взаємний котроль представників різних партій попередив би спроби будь-кого фальсифікувати результати виборів. Більшість депутатів, однак, до цієї резонної пропозиції не пристала — пішла на повідку у керівництва ради. Її секретар Олександр Прокопенко, відповідаючи на запитання опонентів запропонованого проекту рішення, кілька разів повторив: ми виходили з доцільності... Думається, неважко здогадатися, якої саме.

А наостанок наведу висловлювання лідера ще одного з партійних осередків регіону.

Анатолій КАПУКА (СПУ):

— Рішення сесії міськради — то немовби сигнал «найманій команді», що стала до керівництва багатьма дільничними комісіями: дійте, як скажемо, нам усе дозволено. Варто, однак, зазначити у зв'язку з цим три речі. По-перше: сподіваємося, що за нашими листами до прокуратури та ЦВК таки буде вжито належних заходів. По-друге: хай ті, у кого виявиться замало совісті, не забувають, що наше законодавство за підробку результатів виборів передбачає досить-таки сувору кримінальну відповідальність. По-третє: спроби фальсифікації (а їх роблять, як бачимо, вже тепер, на етапі формування дільничних виборчих комісій) засвідчують, що «найперший кандидат» не має авторитету серед людей, серед виборців. Бо навіщо тоді боротися за збереження влади отаким нечесним способом?

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Повертаючись до надрукованого

У «Голосі України» № 161 від 2 вересня ц. р. було надруковано повідомлення Рух-Прес під назвою «Побито студента». В зазначеному матеріалі йшлося, зокрема, про те, що «...мер Красного Луча особисто погрожував агітаторам, які роздавали листівки в цьому місті». Міський голова Красного Луча В. Шкуть спростовує цю інформацію, назвавши її грубою брехнею.

Представники «різні» — захищатимуть одного

Хроніка, факти, події

✔ Вашингтон

Саме час для початку переговорів

Президент США Білл Клінтон закликав прем'єр-міністра Туреччини Бюлента Еджевіта відновити обговорення резолюції з кіпрського конфлікту. Під час зустрічі двох лідерів у Вашингтоні Клінтон заявив, що ще ніколи умови для розв'язання цього питання не були такі обнадійливі, маючи на увазі потепління у взаєминах між Туреччиною і Грецією. З 1974 року, коли північну частину Кіпру окупували турецькі війська, порядок на Кіпрі підтримують миротворці ООН.

✔ Каїр

Мубарак вдячний за підтримку

Президент Єгипту Хосні Мубарак поклявся зміцнювати демократію, створювати нові робочі місця для молоді країни. В інтерв'ю газеті "Аль-Гумхурія" — першому після проведення в країні загальнонародного референдуму, який продовжив його президентські повноваження на чергові шість років — Мубарак висловив вдячність співвітчизникам за довіру. Говорячи про майбутнє єгипетського уряду, він зазначив, що в новому кабінеті буде проведено значні кадрові перестановки, однак не уточнив, які саме.

Присягу перед депутатами Народних зборів Хосні Мубарак складе 5 жовтня.

✔ Багдад

Нічний сон перервав авіаналіт

Шестеро мирних мешканців, серед них і чотиримісячна дівчинка, одержали поранення внаслідок нічного нальоту на Південний Ірак. Як повідомило агентство ІНА, "американці й англійці здійснили вночі новий злочин, піддавши бомбардуванню житлові будинки й цивільні об'єкти". Бомби вибухнули в селах поблизу міста Амара, зруйнувавши школу й кілька житлових будинків. За твердженнями американського командування, обстрілу піддано радарні й зенітні установки ППО у відповідь на "іракські провокації". Американці також стверджують, що два іракські військові літаки порушили так звану "заборонену зону", запроваджену нижче 33 паралелі.

За даними агентства ІНА, з початку "неоголошеної війни", розв'язаної США проти Іраку, під американськими бомбами загинули 187 мирних мешканців і майже 600 одержали поранення.

✔ Приштина

Ситуація безпечна. Коли не стріляють

Унаслідок операції з пошуку винних у смерті двох сербів і поранені ще 39 мирних мешканців села Бресьє заарештовано чотири особи. Про це повідомили в прес-центрі КФОР у Приштині, коментуючи наслідки мінометного обстрілу, вчиненого на ринку в населеному переважно сербами селі поблизу міста Косово-Поле. Місцеве сербське населення, обурене кривавим актом, блокувало на знак протесту автомагістраль Приштина—Печ. Керівництво КФОР розцінює ситуацію, що склалася в районі Косово-Поле, як "напружену", але загалом "безпечну".

А тим часом у Белграді відбулася маніфестація, організована опозицією. Близько 4 тисяч противників Слободана Мілошевича вимагали його відставки.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" і зарубіжних агентств.
Фото АП.

Чеченці втікають від нової війни

Бомбардуванням Грозного Москва вирішила покарати чеченських терористів, а в результаті заробила собі новий головний біль. Близько 50 тисяч біженців намагаються перетнути кордон між Чечнею та Інгушетією. І цей потік дедалі збільшується. Міністр зі справ цивільної оборони, надзвичайних ситуацій та ліквідації стихійних лих Сергій Шойгу вважає, що до гуманітарної катастрофи ще далеко, але визнає: Інгушетія власними силами не зможе розмістити таку кількість людей і забезпечити їм нормальне існування: «У республіку прибуло вже 10 відсотків від населення Інгушетії... Це велике навантаження для будь-якого регіону», — наголосив він. У Москві також побоюються, що разом із біженцями до Інгушетії потраплять і бойовики, а тому мають намір організувати на кордоні жорсткий контроль. Можливо, станеться й так, що кордон узагалі перекриють. Такі заклики вже лунали.

Фото АП.

У володарів диппаспортів — свої проблеми

Австрія обіцяє сприяти Україні в її потугах досягти безвізового режиму поїздок до країн «шенгенського простору» для володарів дипломатичних паспортів. Про це повідомив на черговому брифінгу в МЗС України начальник його консульського управління Віктор Кирик після відповідних переговорів з австрійськими колегами.

За його словами, певну непоступливість учасників Шенгенської угоди продиктовано насамперед непоінформованістю європейських партнерів. Вони, мовляв, користувалися застарілими даними про наявність у населення диппаспортів ще радянського зразка, натомість в Україні вже кілька років існують свої, «незалежні». Віктор Кирик зазначив: загалом у нашій державі право на отримання такого документа мають близько 2,5—2,8 тисячі осіб.

Попри таку порівняно незначну кількість потенційних безвізових відвідувачів і добрий жест України — вона ще 1997 року односторонньо скасувала візи для власників диппаспортів країн—членів ЄС — шенгенські держави відчиняти свої ворота не поспішають. Щоправда, відповідний крок зробила вже Греція, але... її рішення безпардонно заблокувала колега по шенгенській групі — Франція.

Проте робота триває, і Віктор Кирик заявив, що досягнення позитивного результату — завдання номер один у консульських переговорах України з державами ЄС. А про майбутнє — уже незабаром — запровадження Польщею, Чехією, Угорщиною та Словаччиною візового режиму щодо України керівник консульського управління МЗС лише порадив: не слід робити з цього трагедії...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Сите життя: курять, п'ють і накладають на себе руки

Молоді канадці все більш невпевнені в собі

Канада вже котрий рік очолює рейтинг найблагополучніших країн за рівнем соціальної захищеності. Тим часом кількість самогубств серед молоді, вживання наркотиків і алкоголю збільшується — це перший показник того, що стреси й депресії дедалі більше оволодівають молодими канадцями.

У недавній доповіді Інституту інформації здоров'я та університету Торонто йдеться про те, що місцева молодь «перебуває в стані психологічного напруження, який весь час збільшується».

1996 року в Канаді щодня скоювали 11 самогубств — майже чотири тисячі на рік. До того ж найбільш схильні до суїциду чоловіки віком від 20 до 24 років. Тридцять років тому молоді канадці з власної волі прощалися з життям удвічі рідше.

Серед підлітків 10 % дівчат уже палять, хоча лише 6 % юнаків мають цю шкідливу звичку. Психологи стверджують, що це теж ознака стресу — раннє паління в країні, де з кожним роком більшає людей, які дотримуються здорового способу життя. Депресії справді стають уже звичними для школярів.

Вживання канадською молоддю алкоголю, куріння марихуани також помітно зростає. Фахівці вважають і тут головною причиною втечу людей від реального життя з його проблемами. Молоді канадці все більш невпевнені в собі, мають низьку самооцінку і дедалі менше можуть протистояти труднощам життя. Річ у тому, що в цілком благополучній Канаді все-таки досить жорсткі соціально-економічні умови. Безробіття серед молоді зростає. Вважається, що Канада — одна з країн, де створено найнесприятливіші умови для працевлаштування молодих освічених кадрів. Податки також надто високі — адже саме вони забезпечують соціальні блага й безкоштовне медичне обслуговування в країні.

Міністр охорони здоров'я Канади Аллан Рок заявив, що наведені в доповіді факти слід розглядати як сигнал до негайних дій. Інакше така благополучна канадська нація вже не буде нацією здоровою. Правда, про зміну економічних умов не йдеться. Поки що йдеться тільки про нові програми боротьби з курінням та психологічну допомогу підліткам.

Романа ФЕДОСЄЄВА.
Оттава.

Нести свій хрест заради блага й задоволення

Нагорода нарешті знайшла свого героя. Так можна назвати нещодавнє нагородження Президентом Угорської Республіки Арпадом Гьонцом колишнього міністра зовнішніх економічних зв'язків та торгівлі України, а нині радника Леоніда Кучми Сергія Осику.

Ви запитаєте: чому про цю подію повідомляють у дещо іронічній формі? Річ у тому, що, коли угорський уряд прийняв рішення щодо нагородження Сергія Осики, наші торговельно-економічні відносини були якщо не на піднесенні, то принаймні вирізнялися стабільністю. А за останній рік обсяг товарообігу із сусідньою країною помітно знизився (майже на 100 млн. дол.), але бюрократичну машину вже було запущено і нагородження відбулося. Краще пізніше, аніж ніколи.

До речі, так би мовити, авансом тієї ж нагороди — Хрестом II ступеня Ордена Угорської Республіки — удостоєно й теперішнього міністра Андрія Гончарука. Як заявив на церемонії вручення орденів Надзвичайний і Повноважний Посол Угорщини в Україні Янош Кішфалві, Будапешт «сподівається, що відставання від належного рівня торгівлі — явище тимчасове». В слові у відповідь Андрій Гончарук обіцяв угорській стороні «активізацію співробітництва щодо лібералізації двобічних відносин». А Сергій Осика навів чудовий вислів Арістотеля: «Будь-яка дружба існує або заради блага, або заради задоволення. І тільки дружба, народжена торгівлею, існує і для блага і для задоволення». Важко із цим не погодитися.

Яна СТАДІЛЬНА.

Під дверима ЄС

У Латвії із завмиранням серця чекають грудня. Тоді в Гельсінкі вирішуватимуть питання про розширення Європейського союзу. Сьогодні країна — у другій групі кандидатів, разом з Литвою. А до першої, до якої входить шість країн, встигла «прорватися» Естонія. Вона успішно веде переговори, мета яких — повноправне членство в ЄС.

Комісар ЄС з питань розширення Гюнтер Ферхойген допускає «велику можливість», що в грудні всі країни другої групи може бути водночас запрошено до переговорів. Він вважає, що за нинішнім становищем Латвія та Мальта — на чолі цієї групи. Проте Румунії і Болгарії може бути надано можливість розпочати переговори всупереч їхнім економічним і політичним проблемам, виходячи з істотних стратегічних міркувань забезпечення стабільності на південному сході Європи. Загалом, здавалося б, непокоїтися не варто. Але міністр закордонних справ Латвії Індуліс Берзіньш незадоволений. Повернувшись з Генеральної Асамблеї ООН, він заявив: «У різних країн — різні інтереси. Я не хочу нікого звинувачувати, але в мене склалося враження, що дехто вважає, що переговори з усіма означають дуже повільний темп переговорів, у чому ми — Латвія — зовсім не зацікавлені».

Тим часом у країні лише близько половини населення з оптимізмом дивляться на вступ до ЄС. Ще б пак: адже при цьому країнам Центральної і Східної Європи треба зважати на стрибок цін. Бо витрати на виробництво і робочу силу в ЄС значно вищі. А в одному економічному просторі різка відмінність цін неможлива.

Володимир СТРОЙ.
Рига.

Парк кризового періоду

Годинник над прохідною Житомирського заводу «Електровимірювач» незабаром відміряватиме час і для інших «лежачих» велетнів України

Реалії

Раніше на «Електровимірювачі» працювало близько 6 тисяч чоловік. Потім кількість працівників скоротилася втричі, але на роботу ходив тільки кожен третій із них, до того ж із неповними робочими тижнем і днем. Якщо перерахувати на повну зайнятість, то виходило, що працюють 350 чоловік. Те саме сталося з обсягами виробництва. Ще в 1991 році було випущено понад 700 тисяч одиниць продукції, а торік — менше 12 тисяч.

Але серед усіх фактів, що їх навів нинішній керівник підприємства Василь Іщенко, найбільш промовистий такий: за торішнього обсягу виробництва в півтора мільйона гривень мали 2,1 мільйона гривень збитків.

Варіанти

Балотуючись до Верховної Ради України від Житомира, Юрій Єхануров обіцяв виборцям, що зробить усе, аби вдихнути друге життя в «Електровимірювач». На презентацію Бізнес-парку, що створюється на базі цього підприємства, приїхав також виконавчий директор Українського центру реструктуризації підприємств та розвитку приватного сектора Валерій Шепель, який кілька років тому очолював регіональне відділення ФДМУ по Житомирській області. Вони, як і Кеннет Накбар — керівник групи консультантів та Андрій Міхнєв, координатор проектів представництва Світового банку в Україні, казали про те, що відновити діяльність підприємства в колишньому вигляді просто неможливо. Тож такий варіант відпав. Уже хоча б тому, що приїжджали вже не раз потенційні інвестори на «Електровимірювач», вивчали, а потім, як сказав керівник цього ВАТ, «переговори припинялися без пояснення причин».

Хоч ті причини й так зрозумілі. Опанували свого часу житомиряни, приміром, випуск приладів для «Таврій», але у замовника справи були геть кепські. Потім на ЗАЗ прийшло ДЕУ і перевагу надали таким приладам із Прибалтики. Так було й з іншою продукцією, бо в Житомирі не мали за що її вдосконалювати. От і відстали в освоєнні нових технологій. Тепер для «розкрутки» потрібна чимала сума. А в інвесторів свій приціл: вкласти не надто багато й особливо не ризикувати, а взяти якнайбільше... Не пройшов у експертів Світового банку також варіант ліквідації підприємства — надто складно залучити платоспроможних покупців під час реалізації фондів заводу. А якщо не можна ні відновити, ні ліквідувати, залишається... оптимізувати. Тобто виробництво зводиться до обсягів, які «відповідають поточним потребам і найближчим ринковим перспективам».

Власне, в кількісному плані воно вже «оптимізоване». Потрібно тільки розробити такий бізнес-план, після здійснення якого випуск тієї невеликої кількості приладів, що тут ще виготовляють, став би прибутковим. Тоді, кажуть, й інвестори прийдуть, як самі на цьому станеться...

А вивільнені площі мають використовуватися у різних сферах підприємницької діяльності. Завод (він розташований у самому центрі міста) вже кілька років здає вільні приміщення в оренду, і підприємці чимало вікон перетворили на двері, щоб мати прямий вихід на вулицю з відкритих там магазинів чи кафе. Вже підписано три десятки договорів на оренду 11 тисяч квадратних метрів площі. Перспектива — здати в оренду 40 тисяч квадратних метрів. Завод пропонує офісні, складські, промислові, торговельні приміщення різної площі з місячною вартістю оренди від 2,5 до 6 гривень за квадратний метр. Власне, це й усе, що означають слова Бізнес-парк. Оренда має давати 400 тисяч гривень прибутку на рік.

Перспективи

Житомирський проект — пілотний. Невдовзі він почне втілюватися і в інших областях, бо «лежачих» підприємств, особливо тих, що, як і «Електровимірювач», мали стосунок до ВПК, в Україні багато.

Між іншим, Геннадій Працюк, який сорок років працює в колективі житомирських приладобудівників і сам очолював цей завод, нині керує дочірнім підприємством, що й здає площі в оренду. Каже, що папери оформляють FM-радіостанція і вар'єте. Підприємці, орендуючи одне з приміщень «Електровимірювача», коптять у ньому рибу.

Нинішній керівник ВАТ під час прес-конференції делікатно обійшов запитання, яка доля чекає СКТБ, тобто мозок приладобудівників — конструкторське бюро.

А в житомирських магазинах давно вже можна придбати електровимірювальні прилади зарубіжного виробництва.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Район з обмеженою відповідальністю

Як селян насильно збанкрутували

Журналістське розслідування

У серпні, а потім і жовтні минулого року в КСП «Новопокровське» відбулися збори уповноважених. Скандальні наслідки того зібрання тут пожинають досі. Як юрист-порадник виступив бухгалтер за освітою Володимир Піддубний, який сказав, що «нинішня ситуація катастрофічна». А склалася вона винятково з «вини держави, яка загнала село у глухий кут». Та вихід є. Це реструктуризація господарства. У районі, мовляв, є досвід — замість КСП утворювати товариства з обмеженою відповідальністю. І це те, що треба. Залишається тільки «єдиним земельним та майновим масивами паїв дружно вийти з господарства, передавши їх уповноваженому, котрий стане посередником між КСП і новою організацією, що створюється».

Вам усе ясно? Було КСП у жахливо розореному стані з кількамільйонними боргами, а тепер його просто не стане. Товариство з обмеженою відповідальністю до всього, що натворили в КСП, не матиме жодного стосунку. «Щоб нове товариство не було правонаступником КСП, — пояснив В. Піддубний, — його необхідно перейменувати».

Справді, Солонянський район обрав такий шлях відродження економіки. Мета, як запевняв у місцевій газеті голова райдержадміністрації Олександр Польський, — «захистити рядового селянина». В інтерв'ю під несподівано інтригуючим заголовком «Польський» варіант» Олександр Вікторович майже з оптимізмом повідомляв, що тільки через це «сьогодні пішли процеси банкрутства КСП — у нашому районі просто повним ходом». Хай живуть товариства з обмеженою відповідальністю (ТОВ) — і квит.

На повторних зборах, котрі відбулися уже 24 грудня, людям пояснили, що «ТОВ» — те саме КСП, тільки з іншою назвою». І що це «єдиний вихід, щоб не платити боргів». Бо люди, які не захочуть віддавати свої земельні та майнові паї у ТОВ, восени залишаться і без землі, і без майна».

Багато хто з 519 чоловік, які писали заяви про вихід із КСП і просили прийняти їх у ТОВ «Союз-3», попереджали, щоб їх «залишали в колгоспі». Це парадокс нашої суперечливо-перехідної дійсності.

А у згадуваній уже статті «Польський» варіант» Олександр Польський, до речі, застерігав: якщо чогось хоч трішки не знаєш, краще й не братися, бо можеш наробити дуже багато біди.

Як у воду дивився Олександр Вікторович. Після того, як спершу дев'ятеро чоловік не забажали виходити з КСП і обрали своїм головою Любов Журавську, а особливо після того, як до них повернулося із «Союзу-3» ще понад сто чоловік, у Новопокровці завирували не просто пристрасті-непорозуміння, а відверті сутички-баталії, мета яких прозора — задушити КСП, а ТОВ відкрити широку дорогу.

Забігаючи наперед, скажу: оскільки КСП «Новопокровське» все-таки збереглося, то йому для погашення боргів державі та кредиторам залишилося десять потрощених та розорених свинарників, що не експлуатувалися вже понад десять літ, із залишковою вартістю 328 тисяч гривень кожен. А діючі тваринницькі приміщення, котрі призначалися ТОВ «Союз-3» і мали балансовартість 123 тисячі кожне, пішли за залишковою — уже тільки по 5 з невеликими «хвостиками» тисяч. А склад запчастин оцінили менш як у півтори тисячі гривень.

Тепер КСП «Новопокровське» кричить гвалт, що його серед білого дня пограбовано до цурки.

У Новопокровці кожен осібно так і не дочекавшись права розпоряджатися своїм паєм, у компанії з усіма на три роки все ж віддав його в оренду ТОВ. Що буде далі, навряд чи хтось уявляє. Лише сподівається, що все буде гаразд. Мабуть, за принципом, що гуртом і смерть не страшна.

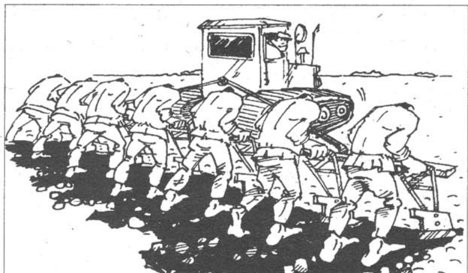
У Солонянському районі товариств з обмеженою відповідальністю уже більш як півтора десятка, і я поцікавився, як в інших господарствах люди на них реагують. З'ясувалося, далеко не всюди із захопленням. Баталії на зразок новопокровських — не виняток. Досвідчений господарник Дмитро Савенко, який донедавна очолював КСП у Башмачці, а тепер очолює ТОВ «Агрос», пояснив дохідливо і точно:

— Не від добра селянин вимушений іти в солонянські товариства з обмеженою відповідальністю. Його силоміць зробили банкрутом на своїй землі.

Дмитро Савенко, до речі, мав нагоду особисто главі облдержадміністрації Миколі Швецю у присутності високих посадових осіб сказати усе, що він думає про главу райдержадміністрації Олександра Польського і його політику. А річ у тім, що коли новопокровців запевняли, начебто винятково «держава загнала село в глухий кут», то дуже лукавили. Це правда, та не вся. Загнали її намісники та керманичі на місцях, котрі розперезалися до краю, розкрадаючи й розтринькуючи господарства та землю.

Щоб далеко не ходити, повернемося в КСП «Новопокровське», котре ще п'ять років тому було одним із кращих у районі. З вікон його контори видно 160-гектарний лан соняхів, невідь ким засіяний. Чия то земля, хто матиме з неї зиск — лише здогадки. А ось коли зазирнемо у протокол згаданих вище зборів уповноважених, то дізнаємося, як спустошували господарство, багатіючи на очах у всіх два чоловіки, які почергово головували тут в останні роки.

Тим часом уже при Любові Журавській з КСП вивезли усю худобу в залік погашення позички, яка в розпорядження КСП... не надходила. Свого часу колишній голова оформляв її через районне відділення ощадбанку, але де договір і особливо куди поділися гроші, обминувши господарів десятою дорогою, невідомо.

Новопокровці, до речі, надіслали листа-скаргу Президенту, де писали, що голова райдержадміністрації О. Польський не раз запевняв їхній колектив, «що він, як представник Президента в районі, втілює в життя вашу, шановний Леоніде Даниловичу, політику реструктуризації сіл, але ми в це не віримо». Глухо.

...Олександр Польський відчув, що не знаходить аргументів відмовити мене писати про новопокровські «пристрасті». Але порадив почекати до весни. Я сподіваюся, раптом сказав він, що в жовтні на президентських виборах усе обійдеться, виберемо того, кого треба, тоді й наші реформи матимуть логічне завершення.

Відвертішого зізнання не з кожного і силою витягнеш. Тож чи не тому з усіх сил товчуть і добивають КСП «Новопокровське», намагаючись оголосити повним банкрутом, а голову його правління Любов Журавську мало не злочинцем, — що колектив цього господарства єдиний у районі відмовився проводити збори на підтримку Леоніда Кучми?...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Мал. Бориса РЕВЧУНА.

Питання по суті

Право на пільги

Чи маю я, ветеран праці, право на пільги по сплаті податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин та механізмів?

Іван ГРИГОРОВИЧ.

Харків.

Питання щодо пільг по сплаті цього податку регулюється Законом України «Про податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів» від 11 грудня 1991 року № 1963-ХІІ (в редакції закону № 75/97 від 18 лютого 1997 року). На підставі п. «в» ст.4 цього закону, від сплати такого податку звільняються особи, зазначені у статті 8 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», щодо одного легкового автомобіля з об'ємом циліндрів двигуна до 2200 куб. см (ГАЗ-24 — до 2500 куб. см), а також інваліди І і ІІ груп — щодо одного автомобіля з ручним керуванням.

У цьому випадку посилання на ст. 8 Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» є досить істотним, адже в ній згадані лише особи, які мають особливі трудові заслуги перед Батьківщиною, якими вважаються Герої Соціалістичної Праці та повні кавалери ордена Трудової Слави.

Всі інші категорії ветеранів праці пільг по сплаті цього податку не мають.

Олександр КУМЕЙКО.

У номер

«І чого це з нашого Кучми всі сміються?»

Не встиг Леонід Данилович у вівторок на зустрічі з головами районів, міських рад, а також адміністрацій Закарпатської області довірливо поскаржитися на власне вельми скромне фінансове становище і пообіцяти своїм підлеглим у структурах виконавчої влади обов'язково підвищити зарплату після успішного його переобрання як Президента, народ з інших структур, не зігрітих увагою влади, не на жарт розхвилювався.

Уже в середу зранку редакційний телефон розривався від запитань: чи не помилилися інформаційні служби, назвавши серед обранців на підвищені заробітки лише чиновників. Не міг, мовляв, Президент напередодні виборів улещувати лише їх, тоді як весь трудовий народ злидарює. Адже не ворог Кучма сам собі?

Ми, шановні читачі, були цілковито певні, що Президент собі не ворог. Та зізнаємося чесно, після того, як, спонукані вашими запитаннями, розшукали докладне інтерфаксівське повідомлення про цей знаменний передвиборний трюк у Закарпатті, впевненість наша захиталася. Цитуємо дослівно: «Коли я розповідаю своїм колегам в СНД, я не кажу вже про далеке зарубіжжя, про свій оклад, вони сміються і не вірять», — наголосив Президент. У відповідь один із присутніх у залі пожартував: «Ми вам піднімемо зарплату після виборів».

«Хатинка» не в рахунок

З'ясовується, Леонід Данилович розжалобив публіку зізнанням, що сам отримує 1 тис. грн. на місяць, і оклад цей точнісінько такий, як у народних депутатів. Промовчав от тільки, відвертий наш, що персональне віконце в квартирі на вул. Десятинній, 10, де, судячи з декларації про майно і доходи, він і мешкає, обійшлося майже в 3 млн. фунтів стерлінгів, а вся «хатинка» тягне не менш як на 100 млн. грн. У березні «Голос України»-Тиждень» інформував про це громадськість. Спростування не надійшли.

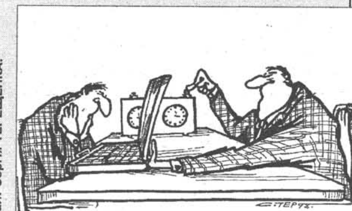
Звісно, гроші у чужих кишенях лічити не годиться, це всім відомо. Не варто нам з вами опускатися до того, щоб, потрясаючи парою засмальцьованих гривень, скаржитися шановному слухачеві наших симпатій на сутужне життя-буття. Ситий голодного не розуміє. А от замислитися, чому «гіркі президентські зізнання» пролунали в залі, де зібралися аж ніяк не злидарі, варто. Там байка про тисячу гривень мала успіх...

Що ж до смішної недовіри до скарг нашого Президента у близькому і далекому зарубіжжі, то це скоріш за все цілковита правда. Там, ясна річ, можуть не розуміти, яким чином одна з найрозвиненіших у технічному плані, найпотужніших за сировинними ресурсами республік за якихось вісім років перетворилася на відсталу і бідну країну, де навіть президент отримує копійки. Хіба не смішно?

Після нас хоч потоп

А якщо серйозно, то веселого тут мало. Судячи з останніх офіційних повідомлень, уряд України має намір 2000 року залучити 1,4 млрд. доларів зовнішнього фінансування. Відповідно до проекту державного бюджету, направленого Кабміном на розгляд у Верховну Раду, планують отримати від Світового банку 400 млн. доларів, від Європейської спільноти — 158,8 млн., від Японії — 35 млн. Крім того, повідомляє агентство «Інтерфакс-Україна», 800 млн. доларів Кабінет Міністрів має намір залучити за рахунок «запозичень на зовнішніх ринках капіталу, частина з яких пов'язана з приватизацією».

Ви все зрозуміли? Якщо ні, то почекайте, доки підростуть ваші діти, вони вам розтлумачать, погашаючи вже із власної кишені всі ці зовнішні борги. Шкода тільки, що в залі, де лунали президентські обіцянки, ніхто навіть жартома не наслімився проспівати незабутнє, тепер уже класичне з Висоцького: «Где деньги, Зин?».

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Платити можна по-різному

Маючи гроші, не вельми просто заплатити за газ, воду, електроенергію...

Контроль і облік

Чому ми ніяк не позбудемося хронічних заборгованостей за комунальні послуги? Бо вітер свище в кишенях, скажете ви. І це справді так. Але не тільки. Бо, навіть маючи гроші, не вельми просто заплатити за газ, воду, електроенергію... Адже платникам доводиться довго бігати з одного кінця міста в інший за різними адресами, тримаючи в кишені аж вісім розрахункових книжок. На це у людей не вистачає ні сил, ні часу.

А ось у Луцьку немає таких проблем. Бо вже четвертий рік у місті діє система централізованої оплати комунальних послуг.

Цю надзвичайно зручну і вигідну для лучан систему почали розробляти ще 1995 року міський обчислювальний центр і відділ субсидій міськвиконкому. Спочатку власними силами склали програмне забезпечення. А потім взялися за найважче — створення бази даних.

— Працювали з ранку до ночі, — розповідає директор Луцького обчислювального центру Микола Хомич. — Майже рік збирали адресні дані, інформацію про кількість прописаних, площу житла, умови проживання, наявність комунальних приладів, склад сім'ї, пільги... Долучили до роботи ЖЕКи, комунальні служби, паспортний стіл. Деякі відомості доводилося фіксувати зі слів платників. А потім переробляти їх по кілька разів. А в результаті вдалося сформувати майже на сто відсотків достовірну базу даних.

Отож система запрацювала. Спочатку — на правах експерименту. А згодом — як єдиний постійний механізм оплати комунальних послуг. Лучани нарешті перестали бігати по конторах, вистоювати у чергах. Тепер 70 тисячам платників не треба нікуди поспішати. Достатньо звернутися до банківського касового віконця. Одразу на місці вони дізнаються про розмір платні за всі комунальні послуги і проводять розрахунки. А взамін платникові видають квитанцію. У ній вказані тарифи, сума попередньої заборгованості і розмір наданої житлової субсидії.

До речі, після впровадження системи нарахування державної допомоги на оплату житла теж було спрощено. Щоб отримати субсидію, лучанам потрібно лише надати відповідному відділові міськвиконкому довідку про доходи.

А чи є труднощі? На жаль, є. Здебільшого із впровадженням новинки. Микола Хомич пов'язує їх із проблемами адресного господарства будь-якого міста. Скласти базу даних теоретично неважко. А, ось на ділі зробити це, з'ясовується, не під силу багатьом міським господарникам. Вони заздрять міській владі, бо у Луцьку діє єдиний в Україні державний обчислювальний центр, який підпорядкований Держкомстату. Решта центрів позакривалися або стали комерційними. Нині вони вже не можуть і не хочуть розробляти систему безплатно. А таке впровадження централізованої оплати комунальних послуг і нарахування субсидій потребує значних коштів.

Роман ЖИЖАРА.

Луцьк.

Сертифікати — в чужій кишені

Цінні папери

Вкладників Ощадбанку знову пошили в дурні: спершу в них відібрали гроші, а тепер — сертифікати

На руках у вінничан — ошуканих вкладників Ощадбанку — залишилася велика кількість нерозміщених компенсаційних сертифікатів (КС). За підрахунками спеціалістів, на 125 мільйонів гривень (це в області з населенням менш як два мільйони чоловік).

За «паперової» приватизації за них можна було розжитися на частину державної власності. Найбільше бажаючих зробити це було минулорічної осені. Нічого дивного, адже 29-й аукціон, де за КС продавали акції підприємств, оголошувався останнім. Ось і кинулись люди хоча б щось отримати замість втрачених грошей.

Але аукціон не відбувся: Верховна Рада заборонила його проведення. Сертифікати тих, хто уже оформив заявки на участь у торгах, опинились у... державних сейфах, а точніше — у депозитарії регіонального центру сертифікатних аукціонів. Там вони, до речі, лежать і досі. Директора центру Василя Кахна це не радує.

— Увесь цей час, — каже Василь Олександрович, — обманутi власники сертифікатів не дають нам спокою — пишуть листи, звертаються телефоном з одним запитанням: як їм бути далі? Їх можна зрозуміти, адже люди зосталися тепер не тільки без грошей, а й без сертифікатів. Я вважаю, з людьми вчинили несправедливо.

На клопотання дирекції центру сертифікатних аукціонів Вінницька облдержадміністрація звернулася з цього приводу до керівника держави. Але відповіді поки що ніякої. Мовчать і депутати, які, на думку співрозмовника, безпідставно «зупинили поїзд, що рухався».

Як стверджує В. Кахно, така само ситуація склалася в інших регіонах держави. Звідти теж пишуть до Києва листи. Уже майже рік минув відтоді, як заборонили 29-й аукціон, а в столиці — ніби в рот води набрали.

— Як мені відомо, — продовжує В. Кахно, —відмінений аукціон все-таки відбудеться. Хоча це не офіційна інформація.

Тим часом приватизація — велика і мала — триває. Але вже тільки за гроші реалізують акції. В області проведено 15 таких аукціонів.

— Спершу ми думали, що активність на них буде, як кажуть, нульова, — зазначає В. Кахно. — Але люди, схоже, вірять у майбутнє приватизації. Віднаходять хто 10, хто 20 чи більше гривень, щоб придбати бодай дещицю власності.

Що характерно, частка коштів, внесених фізичними особами, почала зростати. Спеціалісти пояснюють цей факт появою на торгах інвестиційно привабливих підприємств. В області до таких належать хлібоприймальні комбінати і елеватори, цукрозаводи, деякі інші підприємства харчової промисловості.

На Вінниччині, як відомо, нема великих промислових велетів. Незважаючи на це, як стверджує В. Кахно, порівняно з іншими регіонами вінничани посідають дев'яте місце — від грошової приватизації вони внесли до бюджету більш як 400 тисяч гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Проблема

Експеримент триває

Як відомо, експерименти бувають вдалі, невдалі і перспективні. Це як кіно: хороше, погане та індійське.

Приватні ЖЕКи, створювані в Києві, безперечно, можна вважати перспективним експериментом. Саме тут і треба розпочинати боротьбу за зниження собівартості послуг, які вони надають.

Приватні ЖЕКи почали створювати на базі підприємств, які мали на той час усе необхідне для експерименту, — виробничу базу, робочу силу, ініціативних керівників. Міська влада організувала навіть тендер для визначення підприємств, гідних узяти на своє обслуговування ту чи іншу адміністративну територію. Можна сказати, що кооператив «Нейтрон» виборов право на організацію приватного ЖЕКу-308 у жорсткій боротьбі.

Мешканцям району, зрештою, байдуже, який ЖЕК самостійний, а який муніципальний. Вартість їхніх комунальних послуг однаковісінька, безоплатні послуги — ті самі, а їх надання залежить від наявності сантехнічної труби, прокладки і комісійних виконавцю. Але у приватного ЖЕКу роботи більше, бо працівників менше. Віктор Єфімов, генеральний директор кооперативу, вимушений іти на скорочення витрат свого підприємства через специфічні умови обслуговування території. Його керівна організація в особі державного комунального підприємства району (ДКП) стежить за тим, щоб собівартість послуг приватного ЖЕКу була на кілька копійок менша, ніж муніципального. Та ДКП, уклавши з ЖЕКом угоду, не виконує договірні зобов'язання і вже завинило йому за ремонтні, сантехнічні, бозна-які ще роботи з утримання житлофонду і благоустрою території сотні тисяч гривень. Віктора Єфімова переконують у тому, що немає грошей. Утім, цілком імовірно, що лукавлять районні чиновники, бо підлеглі Віктора Єфімова щодня бачать службові новенькі іномарки, які припарковуються на подвір'ї комунального підприємства. Чи не на їх придбання пішли кошти, яких сьогодні не вистачає самостійникам на ремонт покрівлі, оновлення фасадів будинків і на виплату заробітної плати? От і виходить, що на безгрошів'ї експеримент з приватними ЖЕКами вийшов багатообіцяльний, але не більше. Бо співпраці приватників з ДКП ніякої. І ЖЕК-308 уже завинив, у свою чергу, близько 150 тисяч гривень «Київенерго», «Київжитлокомуненерго», «Київліфту», фірмачам, які вивозять сміття, та іншим. Ці організації погрожують відключенням світла і води, якщо «контора» Єфімова не поверне борги. А йому ще треба ремонтувати і покрівлю, і фасади будинків, і сантехнічне обладнання. Не кажучи вже про те, що вчасно треба виплачувати зарплату двірникам, ремонтникам.

От тепер міркуйте самі: експеримент з приватними ЖЕКами вдалий, невдалий чи перспективний?

Сергій ВЛАД.

Допоможе соціальний бюджет

1 жовтня — Міжнародний день людей похилого віку

 Так живемо

Під час економічних реформ в Україні держава втратила функції одноосібного володіння власністю, а тому виявилася нездатною розв'язувати проблеми соціально-економічного захисту населення. На історичну арену виходить новий клас — підприємців. Його місія соціального захисту населення — це об'єктивна закономірність становлення і розвитку демократичної держави. Яскравим прикладом цього є ініціатива президента російської компанії «Російське золото» А. Таранцева, який створив альтернативний бюджет для фінансової підтримки ветеранів війни. Ми не сумніваємося в тому, що такі само ініціативні й гуманні підприємці є і в нашій країні. Вони чекають свого часу. Та час настав!

Загальне злиденне становище населення України незіставне з іще злиденнішим становищем ветеранів війни, які досягли граничного віку, але не втратили надії на виживання. В Україні понад 14 мільйонів ветеранів війни, праці та Збройних сил. Із них близько 90 відсотків отримують пенсії майже вдвічі нижчі за межу бідності. Затримка з виплатою пенсій сягає 6—8 місяців.

Державні чини не виконують вимог Конституції, де в статті 46 записано, що пенсії та інші види соціальних виплат, які є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий за прожитковий мінімум. Президент і виконавча влада ігнорують Конституцію і закони, ухвалені Верховною Радою, особливо це стосується закону про ветеранів війни, їх соціальний захист. Слід ввести в дію прийнятий Верховною Радою закон про пенсійне забезпечення, який передбачає підвищення мінімального розміру пенсій за віком з 55 до 165 гривень.

Держава має необмежені фінансові й матеріальні ресурси, закладені в тіньових структурах, у величезних капіталах, вивезених у зарубіжні банки, в недосконалості податкової системи, яка не стимулює розвиток малого й середнього бізнесу, і т. ін. Для залучення цих ресурсів у внутрішній оборот потрібна політична воля.

Напередодні 54-ї річниці перемоги у Великій Вітчизняній війні ми запросили деяких гуманно мислячих підприємців Радянського району Києва взяти участь у благодійній акції з надання допомоги ветеранам війни і не отримали жодної відмови. Більше того, деякі підприємці з готовністю прийняли нашу пропозицію. У благодійній акції взяли участь президент Української продовольчої компанії С. Цихмейструк, директор «Украеророруху» К. Поліщук. Взявши участь у цій акції, вони, за їхніми словами, відчули, що виконали святий обов'язок.

У нашому суспільстві вже формується ядро гуманно мислячих підприємців, які готові надавати систематичну допомогу ветеранам і нести соціальну відповідальність, розуміючи свою роль і значення цієї високої місії. Характерно, що багато підприємців значно глибше й актуальніше, ніж державні чиновники, усвідомлюють соціальну і політичну важливість соціально-економічної допомоги ветеранам війни. Соціально-економічний захист ветеранів має стати закономірною тенденцією, спрямованою на оздоровлення суспільства в економічному і духовному аспектах. Але головним змістом цього процесу є соціальна орієнтація ринкових реформ і створення об'єктивних умов для її реалізації. Тому безперечним кроком у цьому напрямі є створення постійно діючого соціального бюджету, призначеного для задоволення потреб ветеранів війни, праці і Збройних сил. Джерелом формування такого бюджету повинні стати кошти національно мислячих підприємців, які вийшли на історичну арену соціальних та економічних перетворень.

Соціальний бюджет має стати джерелом фінансування медичних, оздоровчих і фармацевтичних закладів, що надають безкоштовні або пільгові послуги ветеранам, а також запровадження персональних пенсій. Ветерани війни повинні, зрештою, отримати дозвіл платити за комунальні послуги заощадженнями, що містяться на їхніх рахунках в ощадбанку. А також купувати путівки в санаторії й будинки відпочинку.

Микола СКВОРЦОВ,
академік, інвалід війни.
Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО.

Пане Президенте, візьміть під свій патронат!

У Києві, на розі вулиць Банкової і Лютеранської, біля стін президентської резиденції, вже два тижні стоїть сім'я одесита, ветерана праці Олексія Андроновича Хачанова — він, дружина Валентина Вікторівна і доньки Ануш та Марійка. Дівчатка тримають в руках великий транспарант з написом:

«Шановний Президенте!

Ми також діти України. Ми не хочемо до інтернату. Ми хочемо жити з батьками і вчитися. Державна дитина коштує державі 2000 гривень. Ми нічого не просимо у держави, яка винищує дітей. У нас є гроші в Національному банку незалежної України. Права дитини на нашому боці. Ми вимагаємо виконання Конституції і законів України! Ми вимагаємо повернення наших заощаджень. Ми доведемо всьому світові, що ми праві. Сім'я з Одеси Хачанови».

Стоять вони холодні й голодні, прагнуть добитися свого. Повз них щодня проходять чиновники з президентського оточення, і нікому з них і на думку не спаде уважно розібратися з долею цієї сім'ї, по-людськи допомогти знедоленим. А радіо і телебачення в ці дні безперервно урочисто повідомляють народові України про те, як у Криму, Причорномор'ї чи в інших регіонах наші дітлахи радісно фестивалять під патронатом Президента. Чи не краще б було, якби Президент узяв під свій патронат знедолених дітей та старих, таких, як сім'я Хачанових? А також тих, хто стоїть на вулиці з простягнутою рукою і зі сльозами на очах просить:

— Подайте на шматочок хліба...

 Оголошення

У номер

На кому горить шапка

Як повідомила прес-служба глави держави, Леонід Кучма відмовився підписати схвалений 8 вересня закон «Про внесення змін до Закону України «Про вибори Президента», і запропонував народним депутатам скасувати його. Нагадаємо: відповідно до змін кожний член виборчої комісії повинен був отримати зразок протоколу про підсумки голосування. Адже лише протокол може бути підставою для скасування результатів виборів. Ця поправка, на думку розробників закону, унеможливлювала фальсифікацію результатів виборів.

А от голова Центральної виборчої комісії Михайло Рябець висловлюється за те, щоб депутати внесли ще одну поправку до закону: ЦВК може прийняти рішення про зняття кандидата в Президенти з балотування у разі, коли суд встановив порушення виборчого законодавства. Михайло Рябець повідомив, що звернення Верховної Ради з пропозицією зняти Леоніда Кучму з балотування кандидатом у Президенти до комісії не надходило.

Уманці «чекали» Марчука...

Понад 250 фальшивих оголошень про приїзд і зустріч виборців з кандидатом у Президенти України Євгеном Марчуком з'явилося за одну ніч в Умані Черкаської області. І хоч активісти його виборчого штабу роз'яснили по радіо, а згодом і в пресі про невідомих зловмисників, котрі хотіли у такий спосіб підірвати довіру людей до Євгена Кириловича, чимало жителів міста все-таки прийшли на «зустріч».

Цей інцидент ще раз засвідчив: дехто з претендентів «на папаху» не гребує жодними методами.

Та люди розберуться.

Долганова «привітав» суд

Шевченківський райсуд Києва під головуванням Зінаїди Антошиної розглянув скаргу Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка про неправомірні дії президента Національної телекомпанії України Вадима Долганова. Як відомо, 24 серпня не було показано по телебаченню привітання Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка українському народові з нагоди Дня незалежності.

Суд ухвалив рішення і зобов'язав президента Національної компанії України Вадима Долганова офіційно передати по програмі «УТН-Панорама» інформацію про те, що з його вини не було показано привітання Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка українському народові з нагоди Дня незалежності.

Однак Вадиму Долганову такого «привітання» районного суду виявилося замало. Це рішення він оскаржуватиме.

***На знімку:** президент Національної телерадіокомпанії України Вадим Долганов (праворуч) поруч зі своїм адвокатом в залі Шевченківського райсуду м. Києва.*

Фото Михайла ГОНЧАРУКА (УНІАН).

Радіоактивні відходи поховають

Будівництво в Україні заводу з переробки радіоактивних відходів є ще одним кроком до виведення ЧАЕС з експлуатації

Наміри

Нині на Чорнобильській АЕС накопичено 13,5 тисячі кубометрів рідких радіоактивних відходів. Проблему їх утилізації та поховання допоможе вирішити новий завод, який незабаром буде зведено на території станції.

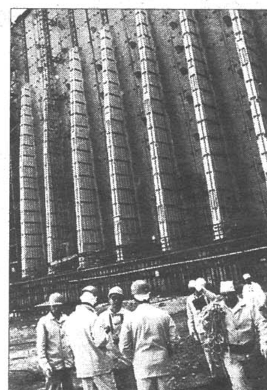
Два роки тому ЄБРР було оголошено тендер на участь у проектуванні та будівництві «під ключ» заводу з переробки рідких радіоактивних відходів на Чорнобильській АЕС. І ось у Києві було підписано контракт між НАЕК «Енергоатом», Чорнобильською АЕС та переможцем тендера — міжнародним консорціумом компаній Belgatom (Бельгія), SGN (Франція) та Ansaldo (Італія). Вартість контракту — 17,4 млн. євро. Проект фінансується з рахунку ядерної безпеки Європейського банку реконструкції та розвитку.

Консультантом замовника виступила спеціально створена група керування проектом, до якої поряд із західними спеціалістами увійшли представники Київського проектного інституту «Енергопроект» та працівники Чорнобильської станції.

Як зазначив президент «Енергоатому» Микола Дудченко, підписання контракту на будівництво в Україні такого заводу є «ще одним кроком до виведення ЧАЕС з експлуатації».

Що являтиме собою вищезгаданий завод? Це комплексне підприємство, що забезпечить і добування відходів із ємностей, і їх тимчасове зберігання. Для заводу вибрано майданчик у межах периметра ЧАЕС, що перебуває під охороною, недалеко від сховища рідких відходів. З ємностями цих відходів завод буде з'єднано системою трубопроводів, що пройдуть існуючою закритою естакадою. Згідно з вимогами нормативно-технічної документації, чинної в Україні, рідкі радіоактивні відходи для тривалого зберігання чи поховання мають бути переведені в стабільну форму, яка майже не вступає у взаємодію з навколишнім середовищем чи взагалі не взаємодіє з ним. Отже кінцевий продукт —затверділі рідкі відходи — плановано упаковувати в стандартні 200-літрові діжки. Як місце їх тривалого контрольованого зберігання розглядається комплекс сховищ радіоактивних відходів «Вектор» у районі села Буряківка, за 16 кілометрів від ЧАЕС.

Закінчення будівництва та передача заводу Чорнобильській станції заплановано на кінець 2001 року.

Проектна потужність підприємства — 2500 кубометрів відходів на рік. Підраховано, що рідкі відходи, накопичені на сьогодні на ЧАЕС, буде перероблено протягом 10 років. Адже ще 10 тисяч кубометрів відходів може утворитися під час виконання робіт зі зняття станції з експлуатації.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.
Фото Валерія ІНЮТІНА.

Спорт

У Лізі канікули. Але ду-ж-же маленькі

У вівторок відбулися матчі третього туру в Лізі чемпіонів. У групі Е зустрічалися: «Реал» — «Порту» — 3:1, «Олімпіакос» — «Мольде» — 3:1.

	В	Н	П	М	О
«Реал»	2	1	0	10—5	7
«Порту»	2	0	1	4—3	6
«Олімпіакос»	1	1	1	6—6	4
«Мольде»	0	0	3	2—8	0

Група F: ПСВ «Ейндховен» — «Рейнджерс» — 0:1, «Баварія» — «Валенсія» — 1:1.

«Валенсія»	1	2	0	4—2	5
«Баварія»	1	2	0	4—3	5
«Рейнджерс»	1	1	1	2—3	4
ПСВ «Ейндховен»	0	1	2	2—4	1

Група С: «Бордо» — «Спартак» — 2:1, «Спарта» — «Віллем-2» — 4:0.

Московський «Спартак» ні в чому не поступався господарям, але через дві помилки захисників програв 0:2. Крок у відповідь зробив Безродний. Москвичі мали змогу не тільки зрівняти рахунок, а й перемогти. Дві путівки в цій групі буде розіграно між трьома клубами. «Віллем-2», як і «Мольде», втратив шанси на вихід з групи до фінального турніру. Найкращі шанси на перемогу зберігає «Спартак», який проведе в другому колі дві гри вдома.

«Бордо»	2	1	0	5—3	7
«Спарта»	1	2	0	5—1	6
«Спартак»	1	1	1	5—4	4
«Віллем-2»	0	0	3	3—10	0

Група Н: «Мілан» — «Герта» — 1:1, «Челсі» — «Галатасарай» — 1:0.

Дещо несподіваний результат зафіксовано в Мілані, де берлінська «Герта» навіть вела в рахунку. Найсильніший італійський клуб відігрався після того, як Шевченко прорвався правим краєм і віддав чудовий пас Бірхоффу. Німецький легіонер «Мілану» лише підставив ногу, і м'яч опинився у воротах непоступливої «Герти».

«Герта»	1	2	0	5—4	5
«Мілан»	1	2	0	3—2	5
«Челсі»	1	1	1	2—2	4
«Галатасарай»	0	1	2	3—5	1

Учора було проведено матчі в групах А, В, С, D. На цьому перше коло швидкоплинного турніру закінчилося. А друге коло стартує 19—20 жовтня.

Оголошення

Арбітражний суд Тернопільської області (282001, м. Тернопіль, вул. Острозького, 14А) порушив справу № 10/Б-118 про банкрутство Колективного сільськогосподарського підприємства «Колос» (283300, Зборівський район, с. Богданівка, р/р № 26003200115001 в Зборівському відділенні АПБ «Україна», МФО 338073, код ЗКПО 03783729).

Арбітражний суд Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд), порушив справу № 4045/7-11 про банкрутство ВАТ «Шлях індустрії» (Харківська область, Дергачівський район, смт. Козача Лопань, р/р 26002200282000 у Дергачівському відділенні АПБ «Україна», МФО 351124, код 00488929).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, пл. Леніна, Будинок Рад, 1) порушив справи про банкрутство таких підприємств:

№ 4/105 — ТОВ «Центр ділових досліджень», 54029, м. Миколаїв, 1 Лінія, 25, кв. 26, код ЄДРПОУ 20876579 р/р 26004301430139 у Миколаївському ГВ ПІБ, МФО 326438;

№ 2/115 — ТОВ «Юкко» 54055, м. Миколаїв, вул. Чкалова, 116 «б», кв. 2, код ЄДРПОУ 20866790, р/р 26002301430090 у Миколаївському ГВ ПІБ, МФО 326438;

№ 4/110 — ТОВ ПІК «Металопром», 54030, м. Миколаїв, вул. Електронна, 68, кв. 128, код ЄДРПОУ 20866782, р/р 26005301430257 у Миколаївському ГВ ПІБ, МФО 326438;

№ 2/133 — ТОВ «Електрон-Південь-Сервіс», 54030, м. Миколаїв, вул. В. Морська, 38, код ЄДРПОУ 13863576, р/р 26004301430009 у Миколаївському ГВ ПІБ, МФО 326438.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311181.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України